

Enhed
IT og CPR

Sagsbehandler
GK

Koordineret med
[INI]

Sagsnr.
1207136

Doknr.1033168

Dato
25. september
2012

Høringsnotat til Folketingets Kommunaludvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven

Modtagne høringssvar

Økonomi- og Indenrigsministeriet har modtaget i alt 4 høringssvar.

Datatilsynet samt Forsikring og Pension har meddelt bemærkninger til lovforslaget.

Danske Regioner og Praktiserende Lægers Organisation har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslag.

Følgende myndigheder og organisationer har ikke afgivet høringssvar:
Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation (ABF), Danske Patienter,
Finansrådet, Frederiksberg Kommune, KL og Københavns Kommune.

Bemærkninger til lovforslaget

I det følgende foretages en gennemgang af de centrale bemærkninger, som er fremkommet i høringssvarene.

Det bemærkes, at der på baggrund af ministeriets egen kvalitetssikring af lovforslaget er indarbejdet en række mere tekniske, herunder lovtekniske, ændringer i lovforslaget inden fremsættelsen.

I den forbindelse er der tilføjet et nyt forslag til en præcisering af CPR-lovens regler om udlevering af oplysninger til brug for udbetaling af ydelser efter en afdød, jf. forslagens § 1, nr. 14, og § 1, nr. 15, indledningsvist. Herudover er der tilføjet et nyt forslag om behandlingen af visse sager om udlevering af beskyttede navne og adresser, jf. forslagens § 1, nr.16.

1. Datatilsynets bemærkninger

1.1. Datatilsynet har i tilsynets høringssvar med henvisning til lovforslagets § 1, nr. 4 og § 2, nr. 1, og med henvisning til lovforslagets bemærkninger om, hvilke myndigheder der er repræsenteret i ICS-centrene, bemærket, at Datatilsynet går ud fra, at det er de enkelte repræsenterede myndigheder i ICS-centrene og ikke ICS-centrene, der er dataansvarlige for behandlingen af oplysninger om udenlandske arbejdstagere og deres familie. Tilsynet har i den forbindelse understreget, at de enkelte medarbejdere i de repræsenterede myndigheder alene må have adgang til

oplysninger, som deres ansættelsesmyndighed er dataansvarlig for, og som er nødvendige for den enkelte medarbejders konkrete opgavevaretagelse.

I anledning af Datatilsynets bemærkninger har Økonomi- og Indenrigsministeriet anmodet Beskæftigelsesministeriet, som er ressortansvarlig for ICS-centrene, om en udtalelse. Beskæftigelsesministeriet har over for Økonomi- og Indenrigsministeriet oplyst, at ICS-centrene ikke er en myndighed, men et kontorfællesskab mellem myndigheder, og at hver enkelt myndighed i et ICS fortsat er ansvarlig for databehandling i forhold til behandling af myndighedens oplysninger om udenlandske arbejdstagere og deres familier. Der er ikke som led i oprettelsen af ICS ændret på myndighedsopgaverne eller databehandlingen mellem Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering/Workindenmark, statsforvaltningerne og kommunerne. Det er således fortsat alene den enkelte medarbejder, der har adgang til de oplysninger, som dennes ansættelsesmyndighed er ansvarlig for, og som er nødvendige for den enkelte medarbejders konkrete opgavevaretagelse.

Datatilsynets bemærkninger giver således ikke anledning til ændringer af lovforslaget.

1.2. Datatilsynet har endvidere bemærket, at tilsynet går ud fra, at der med lovforslagets § 1, nr. 13, hvorved CPR-lovens § 38, stk. 3, ændres således, at visse forsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter fra CPR kan få udleveret oplysninger om ubeskyttet navn og adresse på en afdød persons eventuelle ægtefælle eller registrerede partner, ikke tilsigtes en fravigelse af persondataloven. Tilsynet har videre bemærket, at i tilfælde, hvor der hverken skal ske udbetaling af en forsikringssum eller orientering om bortfald af pension og om den efterlevendes rettigheder, bør der ikke være adgang til at få oplysninger om navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner, hvilket tilsynet anmoder om, bliver præciseret i lovforslagets bemærkninger.

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal oplyse, at det fremgår af CPR-lovens § 38, stk. 6, at det er en grundlæggende forudsætning for, at Økonomi- og Indenrigsministeriet elektronisk kan videregive oplysninger fra CPR til private efter lovens § 38, at modtageren efter persondataloven er berettiget til at behandle oplysningerne. Dette er tillige anført i de standardvilkår, som er gældende for videregivelse af oplysninger fra CPR til de nævnte forsikringselskaber m.fl. Forslaget om at skabe hjemmel til at videregive ubeskyttet navn og adresse fra CPR på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner vil herudover alene omfatte de forsikringselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter, der i forvejen efter persondataloven er berettiget til at abonnere på civilstandsdata fra CPR efter CPR-lovens § 38, stk. 3, til brug for administration af en pensionsordning eller udbetaling af en forsikringssum efter en afdød. Ministeriet har dog imødekommet Datatilsynets anmodning og præciseret yderligere i lovforslaget, at den foreslåede hjemmel i forslaget § 1, nr. 13, til at videregive oplysninger om ubeskyttet navn og adresse på afdødes ægtefælle eller registrerede partner ved den registreredes død forudsætter, at der enten skal ske en udbetaling til den længstlevende eller ske en orientering af den længstlevende om konsekvenserne af den registreredes død.

1.3. Datatilsynet har noteret sig, at det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, afsnit 3.3.1., at der foreslås skabt hjemmel til, at Økonomi- og Indenrigsministeriet elektronisk fra CPR kan videregive ubeskyttede navne- og adresseoplysninger fra CPR i de tilfælde, hvor selskaberne m.fl. i forvejen er berettiget til at abonnere på civilstand på afdøde på grund af en pensionsordning. Datatilsynet går i den forbindelse ud fra, at oplysninger om civilstand på afdøde alene vil blive videregivet til de(t) selskab(er), hvor afdøde havde en pensionsordning.

Økonomi- og Indenrigsministeriet kan oplyse, at der med lovforslaget ikke ændres på gældende ret vedrørende udlevering af oplysninger om en registreret persons civilstand efter CPR-lovens § 38, stk. 3, hvorefter der kan udleveres civilstands-

oplysninger, dog bortset fra oplysning om separation, til brug for administrationen af en pensionsordning eller en forsikring, hvor der vil blive tale om en udbetaling i forbindelse med dødsfald.

2. Bemærkninger fra Forsikring og Pension

Forsikring og Pension har bemærket, at brancheorganisationen grundlæggende er meget tilfreds med de foreslåede lovændringer, da de vil bidrage til, at livsforsikrings-selskaber og pensionskasser hurtigere kan foretage udbetalinger til afdødes eventuelle ægtefælle eller samlever. Organisationen henviser til, at det - udover forbedringen for ægtefæller og samlever - vil reducere de administrative opgaver hos bl.a. skifteretter, kommuner og pensionselskaber.

2.1. Forsikring og Pension har herudover bemærket, at de automatiske oplysninger om navn og adresse på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner bør suppleres med oplysning om, hvorvidt parterne var separeret på dødsfaldstidspunktet.

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at det ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000 blev bestemt, at der ikke kan udleveres oplysninger om separation efter CPR-lovens § 38, stk. 3, til brug for administrationen af pensionsordninger m.v.

Separation er en slags prøveperiode eller betænkingsperiode, og separation betragtes som en oplysning af rent privat karakter efter persondatalovens § 8.

Ved et dødsfald ophører en separation, og ved registrering i CPR af død af en frasepareret person bortfalder registreringen af separation derfor automatisk i CPR, og den længstlevende ægtefælle eller registrerede partner vil i CPR fremstå som værende enke/enkemand.

Registrering af separation i CPR betragtes herudover som en såkaldt usikker oplysning. Baggrunden herfor er, at der først fra 2004 og fremefter er registreret separationsoplysninger i CPR. Såfremt et par er separeret før 2004, er dette således ikke registreret i CPR. Herudover kan en separation være bortfaldet, uden at parterne har meddelt det til kommunen, således at det kan ændres i CPR. En separation kan f.eks. bortfalde ved, at parterne flytter sammen igen eller ved en mundtlig aftale mellem parterne herom, også uden at de er flyttet sammen igen.

Ministeriet finder på baggrund af ovenstående, at spørgsmålet om, hvorvidt den registrerede på dødsfaldstidspunktet var separeret fra sin ægtefælle eller registrerede partner, fortsat bør afklares under skifterettens behandling af boet, hvor det kan undersøges, dels om der har været registreret en separation i CPR op til dødsfaldstidspunktet, dels om parret før 2004 er blevet separeret og endelig, om der trods en eventuel registrering i CPR af separation op til dødsfaldstidspunktet er forhold, der medfører, at det kan lægges til grund, at separationen er bortfaldet.

Ministeriet finder således ikke grundlag for at tilvejebringe hjemmel til, at der efter CPR-lovens § 38, stk. 3, elektronisk kan massevideregives oplysninger om separation til brug for administration af pensionsordninger mv. ved den registreredes død.

2.2. Forsikring og Pension har herudover anbefalet, at også beskyttede navne og adresser på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner kan videregives elektronisk ved den registreredes død. Det anføres, at Forsikring og Pension ikke kan se baggrunden for, at der ikke kan videregives beskyttede navne og adresser.

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal oplyse, at navn og adresse ikke kan udleveres til private fra CPR, hvis den registrerede person har registreret beskyttelse af navn og adresse i CPR, jf. lovens § 28, medmindre der er særlig hjemmel i loven dertil.

I lovens kapitel 10 er reglerne for Økonomi- og Indenrigsministeriets massevideregivelse af oplysninger fra CPR til private fastsat.

Det følger heraf, at det alene er kreditoplysningsbureauer, der har fået meddelt tilladelse til kreditoplysningsvirksomhed af Datatilsynet, der efter lovens § 38, stk. 4, kan få oplyst beskyttede navne og adresser elektronisk fra CPR fra Økonomi- og Indenrigsministeriet.

I lovens kapitel 12 er reglerne for kommunernes videregivelse af enkeltoplysninger til private fastsat.

Der er i lovens § 42, stk. 3, hjemmel til, at en kommune kan udlevere beskyttet navn og adresse på en slægtning til en afdød, hvis et pensionselskab m.m. overfor kommunen kan dokumentere, at oplysningen er nødvendig for at udbetale en sum til vedkommende. Efter bestemmelsen er det påkrævet, at kommunen i den enkelte sag sikrer, at der skal ske udbetaling til den person, hvis beskyttede navn og adresse ønskes udleveret.

I alle andre tilfælde, hvor en privat ønsker udlevering af beskyttet navn og adresse fra CPR, skal der rettes henvendelse til en kommune, som forinden udlevering heraf konkret skal tage stilling til, at der er dokumenteret en retlig interesse i at få udleveret de beskyttede navne- og adresseoplysninger.

Ministeriet finder ikke grundlag for at ændre gældende ret, hvorefter det alene er kreditoplysningsbureauer, der er godkendt af Datatilsynet, der via en såkaldt massevideregivelse fra Økonomi- og Indenrigsministeriet kan få udleveret beskyttet navn og adresse fra CPR, idet ministeriet finder, at udlevering af oplysning om beskyttet navn og adresse fra CPR i alle andre tilfælde bør bero på en konkret stillingtagen fra kommunen.

2.3. Forsikring og Pension har herudover bemærket, at det vil være hensigtsmæssigt, at der automatisk ved dødsfald udleveres oplysninger om samlever, som defineret i forslaget § 1, nr. 14, på samme måde som med afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner.

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal oplyse, at der fra Økonomi- og Indenrigsministeriet elektronisk til private alene videregives data, der i CPR er knyttet direkte til den registrerede person. Efter CPR-lovens § 38, stk. 3, leveres således civilstandsoplysninger, der er knyttet til afdøde i CPR via ægtefællens eller den registrerede partners personnummer.

Ministeriet har vurderet, at det er i overensstemmelse med persondataloven at udlevere oplysninger om ubeskyttet navn og adresse på afdødes eventuelle ægtefælle eller registrerede partner til brug for behandlingen af en sag om udbetaling af pension eller en forsikringssum efter afdøde, også selv om der alene skal ske en orientering af den længstlevende, under hensyn til, at der mellem afdøde og længstlevende typisk bestod et formuefællesskab og under hensyn til, at længstlevende er part i skiftesagsbehandlingen.

En eventuel samlever er imidlertid ikke knyttet sammen med afdøde i CPR og er herudover ikke med sikkerhed en del af skiftet efter afdøde.

Ministeriet har med den foreslåede § 1, nr. 14, delvist imødekommet ønsket fra Forsikring og Pension om så tidligt som muligt at kunne fremfinde en eventuel samlever, der skal have udbetalt en forsikringssum i stedet for at afvente skifterettens møde.

Ministeriet finder ikke grundlag for at levere data om en eventuel samlever som en massevideregivelse efter lovens § 38 under hensyn til, at der er en risiko for, at der udleveres data, som selskaberne mm. ikke er berettigede til at behandle efter persondataloven.

Det findes således hensigtsmæssigt, at forsikrings-selskabet overfor en kommune konkret skal kunne dokumentere, at oplysningen om en eventuel samlever er nødvendig til brug for en udbetaling til denne. Med den foreslåede ændring af CPR-lovens § 42, stk. 3, kan selskabet således vælge at rette henvendelse til en kommune herom eller som nu afvente skifterettens oplysning af sagen.

2.4. Forsikring og Pension har herudover bemærket, at den foreslåede gebyrstigning for udlevering af oplysninger fra CPR fra en kommune synes ret markant, samt at de gerne så, at gebyret blev afskaffet.

Økonomi- og Indenrigsministeriet skal henvise til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.5., for så vidt angår baggrunden for forslaget om at forhøje beløbet.

Det kan herudover oplyses, at betalingen skal dække udgifterne til kommunens sagsbehandling, uanset om sagsbehandlingen resulterer i en udlevering af en oplysning fra CPR eller ej, og at kommunerne ikke er forpligtede til at opkræve et beløb for sagsbehandlingen af en henvendelse om udlevering af oplysninger fra CPR. Det kan endvidere oplyses, at kommunernes mulighed for at opkræve et gebyr alene skal dække de reelle gennemsnitsomkostninger. Endelig skal det bemærkes, at de fastsatte beløb udgør de beløb, en kommune maksimalt kan opkræve.

Ministeriet finder ikke grundlag for at fratage kommunerne muligheden for at opkræve et gebyr som følge af behandlingen af en anmodning om udlevering af oplysninger fra CPR, ligesom ministeriet ikke finder grundlag for at undlade at fastsætte en reguleringsordning.